

האומר פרק שלישי קידושין

עין משפט גמ' מצוה

צ א ב ג מיי פ"ד מהל' אסורי
מזבח ה"ל ז
צא ג מיי פ"ד מהל' אסויות
ה"ל ית קמט עשין מת
טו"ש"ע א"ר"ע סימן קמח ספק
ע'
צב ד מיי שם הלכה ז סמג
שם טו"ש"ע א"ר"ע סימן
קטו ספק ו' וסימן קמח ספק
ט'

גליון הש"ס

תום ר"ח הקס' וכו' ומפ"ש
ר"ח ע"י יומא סט ע"א מ"ה
גנדי כהונה:

תום ר"ח הוקן

בעד אחד. שאמר לו אני
מאמינך אע"פ שאינו יכול
לידע דודאי (מותר) [אסור]
בה. היא היא. כמו הני
דלעיל ואסורה. גבה. איהר.
דלא גולגא. נאמאן כשאר עד
אחד. אלא אפילו בעד אחד
הואיל ושתק אסורה. כפי תרי.
אפקה ותן לה כתובתה ולצאת
ידי שמים קאמר. ומסתברא
שאע"פ שהיא מכחישתו אי
מהימן ליה כפי תרי אם
בא לצאת ידי שמים חיוב
להוציאה פירושו לצאת מידי
ספק. דאע"פ דמאמינן בדבריו
לאו מילתא בירא היא לגביה
לידע דודאי ותי סהדי אלא חד
סהדי וחד סהדי הכא לאו
כלום הוא. אלא הואיל ומיהימן
ליה הריא לה הן אתתא
לגביה כחתימה ספק של
חלב או של שומן כל היבא
דמהימן ליה. ולשון הרי"ם
פ"ח דאיסורי ביאה ה"ז וצ"ע
כ"ד לצאת מידי ספק. ע"כ.
איכא מ"ד דהואיל ומשום
שמומן דעתו בדבריו היא
לה הן אתתא לגביה כחתימה
ספק של חלב או של שומן.
אי בתר הכי נפסקה דעתו ולא
מהימן ליה אפילו לא נתן
אמתלא וטעם מפני מה אנו
מאמינו עתה אפילו הכי הואיל
ואינו מאמינו עתה אם לא
גרישה לא יגרשה ושריא ליה.
דהשתא איתברר ליה דלאו
חתימה דאיסורא היא לגביה.
כי היכי דחתימה דאיסורא
ספק חלב ספק שומן דאיסורא
ליה מספק אי בתר הכי
אתברר ליה דהויא שומן ודאי
שריא ליה מני אתברר ליה
היתרא. ואיכא מ"ד דהואיל
ומהימן ליה הוי ספק שאינו
מחבר אצ"פ שיהפך דעתו
דלא מהימן ליה. ומסתברא
דהא דאמרין דהיבא דשריא
אנשייה חתימה דאיסורא
סהדי אבל איכא סהדי דליכא
איסורא מותר. של פרושים.
איש שבחום בשמחתך. ומה
אנשייה. לידע אם כן הוא.
הקם. תן ציץ הקדש על
מצחך שיצמדו על גולגיה
לפי שהשם כתוב בו והם יגלו
לבן שאומרים (לכן מיחה
בו) [למחות בן מהיות בהן].
ובגדי כהונה ניתנו ליהנות
שאלם בשעת עבודתו. שהיו
אומרים. עליו שלא היה כהן.
עשבותא אמו בהר המודיעים.
כך של חשמונאי ונשאה
אביו ושבריה ספולה לכהונה
ונמצא שהיא חלה. היכי דמי.
דקאמר דלא נמצא דהחיקוהו
בכשרות. סמוך אהני. פיר"ש
ואי אמרת אוקים תרי להדי
תרי ואוקים אתתא אחזקה.
ה"מ אי איתא קמן היתיה
באה לבד להתירה שאומרת
לא נשכחתי להתירה. אבל זה
הנידון לפנינו אין לו חוקה
דברשות. שהרי מעידים על
תהלת לידתו בפסול. ע"כ. ובפ' אשה שנאמרלה ביארנו האמת. בעד אחי. שהעיד שנשכחתי ושנים ושמתי. והמה.
שהידוע העדים דאמרו ביום שאתם מעידים היתם עמנו במקום פלוני וגוירת הכתוב היא שהאחרונים נאמנים. שפחה. היינו
עמה כל זמן [שהיתה שמה] ויחדנו להם שפחה תחתיה והיוונים* סבורים שפחה שפחה היא חתימה שפחה. והיו
*בבבתי. והיו. ואולי צ"ל והיו. ואולי הם.

מנסך ייך זא ואלרך האיסור זאה ודאי יש לחוש לדבריו ולבדוק
לדאמר לקמן (עמוד ז) גבי בעל מום דמני אמר ליה שלח ואחוי
וכשאלם עושה חזירו שליח לשמור יינו או להביא מן המרתף נאמנ'
ד'היינו זידו ומיהימן עליה כזי תרי כשסומך עליו והא דבעינן שותק
היינו דוקא דלא עשאו שליח:

אמר אביי היא היא. תימה והא
אמרת המקדש בעד א' אין
חוששין לקידושו דאין דבר שבערוה
פחות משנים וי"ל דהתם אפשר כיון
דלא קשה צפני עדים המעות מונח
אלה הכא הביאה חוסרת בין צעדים
בין שלא צעדים ואין אנו לריכין אלא
שידע הבעל האמת מיהו קשה דמשמע
הכא עד אחד נאמן וצמסקה סוטה
(ד' ג.) משמע דאין האשה נאסרת
על צעלה אלא על עסקי קיני
וסמיהא^ג משמע דבעינן עדים וי'
לומר דהתם מיידי^ד צפניו שותק^ה אלא
בשותק בעד אחד מהימן^ו:

רבא אמר ב'ו. וא"ת כיון דשותק
ושמיקה כהודאה דמיא למה
לא תאסר עליו וכי לא יוכל לעשותה
עליו חתימה דאיסורא וי"ל דקסבר
רבא דטעמא דשותק מהימן לאו
משום דשמיקה כהודאה דמיא אלא
משום דליכא גרלים לדבר מהימני ליה^ה
וכיון שאין האיסור מכה עדות הבעל
אלא מכה עדות העד לא מהימני ליה
דעד דאחד אינו נאמן דצדכ שבערוה:
הקם דהם בציץ שבין עיניך.
פירש בקונטרס ואע"ג דלאו

שעת עבודה היא הא אמרינן לעיל
(ד' ג.) דגדי כהונה יתנו ליהנות
בהן וקשה דאלדרכה נאמנן מהתם
דמיש שהיו יכולין להפשיטן שהיו זקוקין
להפשיטן מדקאמר לא יתנה מורה
למלאכי השרת משמע בשלל ללוך
אסירא^ח ונפטר צפניו תם דדוקא ציץ
משום דתתיב צו (שמות כח) והיה על
מלחו תמיד משמע דמותר שלא צענת
עבודה^ט אלא בשאר צעדים לא וינאי

היה כהן מוצע ציץ שחשמונאי:
מאי היות דסמכת אהני סמוך
אהני. דאשתבאי והיכי
קאמר גמרא ולא נמלאה הקשה בקונט'
דלרכה אוקי תרי צהדי תרי ואוקי
אס ינאי צחוקת כשרות כדלמינן
גבי כהן צפרק [והקשה שנתארמלה]
(כתובות ד' ו.) ותיבן ה"מ אזי הואי
איהי קמן ויהיה צהל לצ"ל להתימה
דהתם א"ת לה חוקה דכשרות אלא
זנה זה הנידון לפנינו אין לו חוקת
כשרות שהרי מעידים על תחילת
לידתו צפסול שאומרים שאתנו נשכית
קודם שנוול וא"ת מ"מ מיהני ליה
חוקה דאימיה שהיתה צחוקת כשרות
דהא דלמינן צפרק קמא דכחכות
(ד' ג.) לדברי המכשיר צה ממשיר
צנתה^י וי"ל דלא אמר אוקי תרי
צהדי תרי אלא צתרומה דרצנן ומרי
ומרי ספיקא דרצנן וצהל לא חתמינו
אלא ציחקין דליכא איסורא דלורייתא
חתמינו ואסורה היא מדרצנן^א:

אמר

אישתבאי מאי היות דסמכת אהני סמוך אהני אלא בעד אחד וטעמא דקא
מבחשי ליה תרי הא לאו הכי מהימן ורבא לעולם תרי ותרי^ב וכדאמר רב אחא בר^ג רב מניומי בעדי הוזהר
הכא נמי בעדי הוזהר ואיבעית אומא כדרבי יצחק דאמר רבי יצחק שפחה הכניסו תחתיה אמר רבא
מנא

אשורך נרבע והלה שותק נאמן ותנא תונא
אשורן^ב וישנעברדה בו עבירה ושהמית על פי עד
אחד או ע"פ הבעלים^ג נאמן האי ע"פ עד אחד
היכי דמי אי דקא מודו בעלים היינו ע"פ
הבעלים אלא לאו דשתיק וצריכא דאי
אשמעינן הך קמייחא אי לאו דקים ליה
בנפשיה^ד דעבד חולין בעזרה לא הוה מייתי
אבל נטמאו טהרותיך מימר אמרינן האי
דשתיק דסבר חזי ליה בימי טומאתו ואי
אשמעינן הא משום דקא מפסיד ליה בימי
טהרתו אבל שורו נרבע מימר אמר^ה כ"ל
השוררים לאו לגבי מזבח קיימי צריכא איבעיא
להו אשתו וינתה בעד אחד ושותק מהו^ו אמר
אביי נאמן רבא אמר^ז אינו נאמן הוי דבר
שבערוה ואין דבר^ח שבערוה פחות משנים
אמר אביי מנא אמינא לה דההוא סמיא דהוה
מסדר מתנייתא קמיה דמר שמואל יומא חד
גנה ליה ולא הוה קאתי שדר שליחא אבתריה
אראויל שליח בהדא אורחא אתא איהו בהדא
כי אתא שליח אמר אשתו זינתה אתא
לקמיה דמר שמואל א"ל אי מהימן לך זיל
אפקה ואי לא לא תפיק מאי לאו אי מהימן
עלך דלאו גולגא הוא ורבא דאי מהימן לך
כבי תרי זיל אפקה ואי לא לא תפקה ואמר
אביי מנא אמינא לה דתניא מעשה בינאי
המלך שהלך לכוחלית שבמדבר וכיבש שם
ששים כרכים ובחזרתו היה שמוח שמחה
גדולה וקרא לכל חכמי ישראל אמר להם
אבותינו היו אוכלים מלוחים בזמן שהיו
עסוקים בבנין בית המקדש אף אנו נאכל
מלוחים וזכר לאבותינו והעלו מלוחים על
שולחנות של זהב ואכלו והיה שם אחד איש
ליץ לב רע ובליעל ואלעזר בן פועירה שמו
ויאמר אלעזר בן פועירה לינאי המלך ינאי
המלך לבם של פרושים עליך ומה אעשה
הקם להם בציץ שבין עיניך הקים להם בציץ
שבין עיניו היה שם זקן אחד ויהודה בן גדידיה
שמו ויאמר יהודה בן גדידיה לינאי המלך
ינאי המלך רב לך כתר מלכות הנח כתר
כהונה לזרעו של אהרן שהיו אומרים אמו
נשכית במודיעים ויבוקש הדבר ולא נמצא
ויבדלו חכמי ישראל בועם ויאמר אלעזר בן
פועירה לינאי המלך ינאי המלך הדיוט
שבישראל כך הוא דינו ואתה מלך וכהן גדול
כך הוא דינך ומה אעשה אם אתה שומע
לעצתי רומסם ותורה מה תהא עליה הרי
כרוכה ומונחת בקרן זוית כל הרוצה ללמוד
יבוא וילמוד אמר^י רב נחמן בר יצחק מיד
גורקה בו^י אפיקורסות דהוה ליה למימר תינח
תורה שבכתב תורה שבעל פה מאי מיד
ותוצץ הרעה על ידי אלעזר בן פועירה^י ויהרגו
כל חכמי ישראל והיה העולם משתומם עד
שבא שמעון בן שמאי והחזיר את התורה
ליושנה היכי דמי אילימא דבי תרי אמרי
אישתבאי מאי היות דסמכת אהני סמוך אהני

שורך נרבע. ואסור להקדשה. אכל לסקולו תרי צעין דאמר מר
(צ"ק דף מד.) כמיתת הבעלים כך מיתת השור: **וסנא סוגא**. לענין
פסולי קרבן צובחים וצבכורות: **וזריכא**. לאשמעינן צבולוה דשמיקתו
הודאה היא: **חזי ליה צימי טומאסו**. ולא איכפת ליה ולאו הודאה
היא ומוותרים לטוהרים: **לאו גנבי**
מוזה קיימי. ולא איכפת ליה להכחישו
הודאה מיהא לא הויה ומותר להקדשה
צריכא: **אשמו וינסה צעד אחד**.
כלומר אמר לו עד אחד אשתך זינתה
והוא שותק מהו ל' ליאסר העד עליו:
ולא הוה אפי. ההוא סמיא לעת
הקצוע לו לפני שמואל: **שדר**. שמואל
שליח צתריה שמהירו לצא: **מאי**
לאו אי מהימן לך. האי עד כשאר
עד אחד דידעת זיה שאינו מפסולי
דעות דלאו גולגא הוא: **אפקה**. הואיל
ולא חכמישמו: **ינאי המלך**. מן
הכהנים של אשמונאים הוה: **לכוחליה**.
שם מדינה שבמדבר: **מלוחים**. ירקות
הס ושמן קקולי צלשון ארמי כמו
הקוטפים מלוח עליו שים (חוב' ז):
כשיו עסוקים צננין. ציץ שני צבאו
מן הגולה והיו עניים והיו מוציאין
הולאות במלאכה אף אנו נאכל
מלוחין להיות זכר לעונו אבותינו
ולהודות לפני הקדוש צ"ה שהצליחנו
והעשירנו: **לנן של פרושים עליך**.
שנאין הס ואין שמחים בהצלתך:
ומה אעשה. לידע שכן הוא: **הקם**
לכס ציץ שבין עיניך. מן ציץ הקדש
על מלחך ויעמדו על רגליהם לפי
שהשם כתוב צו והם יגלו^א את לבם.
ואע"פ דלאו שעת עבודה כדלמר
צ"פ^ב (לעיל ד.) בגדי כהונה ניתנו
ליהנות בהם: **שהיו אומרים אמו**
נשכית מן המודיעים. לכן מיחו צו
אלה בעלים אמרין. לכן מיחו צו
שהיו הפרושים אומרים עליו אמו
נשכית במודיעים ככך של ציץ
שחשמונאי היה וצבחה פסולה לכהונה
ונשאה צביו ונמלאה חלל: **ויבדלו חכמי**
ישראל בועם. שבעל המלך עליהם:
כך הוא דינו. לטבול חופתו: **וכן**
הוא דינך. צתמיה שלא תנסק מהם:
רומסם. הרגם: **מה סנא עליה**.
שנא ששתמה אמר ליה הרי ק"ת
כרוכה ומונחת וצמוכה^ה המולת ולא
ישתכחו: **והוצץ הרעה**. ו' לשון ויץ ציץ
ויגמול שקדים (במדבר ז'). ל"ח צברה
לשון נוכלים (יחזקאל ה) כנילון הנצבער
גחלת^ו: **שמעון בן שטת**. אחי אשמו
היה^ז והצבחות^ח: **היכי דמי**. ויבוקש
הדבר ולא נמצא דמשמע שהחזיקוהו
צחוקת כשרות: **סמוך אהני**. דלמרי
אשתבאי והיכי קאמר ולא מנאל. ואי
אמרת אוקי תרי לצהדי תרי ואוקי
איתתא אחזקה ה"מ אי אי הוה קמן
היתה צהל לצ"ל להתימה אלא צנה
זה הנידון אין לו חוקה דכשרות שהרי
מעידים על תחילת לידתו צפסול:
אלא לאו צעד אחד. העיד על
השגיה וצאו שנים והכחישוהו: **דרב**
אחא בר מניומי. בעלמא: **שפחה**
הכניסו חתניה. הכניסו להם שפחה
צבורים שהיא זאת וגנזוה מהם לאחר
שנשכית עד שלא תמיתה צלל עדים
הילכך אין כלן הכחשת עדים:

מנא

מבחשי ליה תרי הא לאו הכי מהימן ורבא לעולם תרי ותרי^ב וכדאמר רב אחא בר^ג רב מניומי בעדי הוזהר
הכא נמי בעדי הוזהר ואיבעית אומא כדרבי יצחק דאמר רבי יצחק שפחה הכניסו תחתיה אמר רבא
מנא

א) כצורת מל. ונחסי ע:
[מוספתא דביק פ"ד ה"ח].
ב) [ואמרי] תפא צבתי
דשפ"ה. ויבוקש ע"פ רש"ל וע"י
רש"ל. א) ס"א דלכל [רש"ל]
וכיה צבתי. ד) [ביק מ"ח].
ה) [בבתי ודפ"ר אפי אמר
היא היא. ולפנינו מונה ע"פ
הרש"ל ע"פ. ובפ"ד הישג].
ו) גיטין ז' ג. א. סד. [בבנות
פ"ד]. ו) [בבתי ט"פ אמר אפי
ואיתמה רבנין]. ח) [בבתי
ודפ"ר מית. וע"י צבתי טט
ע"א ומוק' יומא סט ע"א ד"ה
גנדי]. ט) [בבתי ט"פ וע"י
יהודה בן גדידה]. י) [במות זד.
כרימות ד]. יא) [ר"ח] למה
בבתי. והוא ט"ס. [שד"ה].
יב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
יג) ל"ל את לבם למחון כן
מיהוה כהן. ס"א ח"מ [וכיה
בבתי. והוא ט"ס. [שד"ה].
יד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
יז) ל"ל את לבם למחון כן
מיהוה כהן. ס"א ח"מ [וכיה
בבתי. והוא ט"ס. [שד"ה].
יח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
יט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כ) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
כט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
ל) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לז) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לח) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לט) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לא) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לב) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לג) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לד) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לה) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].
לו) [בבתי שבר"ה מהל' אסור
עליו. ותיבן "שע"י [למח].